

Anna Czajka

UDZIAŁ POLSKICH ARCHIWÓW PAŃSTWOWYCH W PROGRAMIE TAPE (TRAINING FOR AUDIOVISUAL PRESERVATION IN EUROPE)

Coraz więcej materiałów audiowizualnych trafia do archiwalnych kolekcji. Dokumentują one wydarzenia historyczne, naukowe oraz kulturalne XX wieku. Są często jedynym śladem zjawisk społecznych i kulturowych, które na zawsze przeszły do historii, takich jak na przykład: nagrania muzyczne, nagrania historii mówionej czy zapomnianych dialektów. Nośniki audiowizualne są nietrwałe i łatwo ulegają zniszczeniu. Przykładowo trwałość taśm magnetycznych przechowywanych w odpowiednich warunkach szacowana jest jedynie na kilkadziesiąt lat. Na skutek postępu technologicznego urządzenia służące do odtwarzania materiałów audiowizualnych wypierane są przez kolejne nowe generacje sprzętu, a dostęp do starszych urządzeń staje się coraz bardziej ograniczony. Szansą na przedłużenie trwałości zapisu audiowizualnego i ułatwienie dostępu do zarejestrowanej informacji jest digitalizacja. Projekt TAPE, zainicjowany jesienią 2004, ma na celu zwrócenie uwagi na konieczność ratowania zagrożonych zbiorów audiowizualnych w Europie.

Działania projektu realizowane są przez ECPA oraz instytucje archiwalne 4 krajów, wśród których znalazła się Naczelna Dyrekcja Archiwów Państwowych, skoncentrowane są na propagowaniu wiedzy na temat: archiwalnych materiałów audiowizualnych, ich zabezpieczania oraz digitalizacji. Realizację projektu rozpoczęto od rozesłania specjalnie przygotowanej ankiety, dzięki której zebrano dane na temat zawartości oraz stanu kolekcji audiowizualnych w 34 krajach. Pozyskane informacje pozwoliły na zidentyfikowanie potrzeb w dziedzinie kształcenia pracowników archiwów i innych instytucji posiadających zbiory audiowizualnych materiałów archiwalnych. We wszystkich krajach realizujących projekt, zorganizowano kursy, których program pomogli opracować specjaliści współpracujący z TAPE.